

Spørgsmål nr. 67:

»a. Kan regeringen bekræfte, at artikel 108 i Unionstraktaten finder anvendelse, uanset om Danmark ønsker at tilslutte sig ØMU'ens 3. fase?

b. Hvilke ændringer i lov om Danmarks Nationalbank, Nationalbankens vedtægter m.v. vil være nødvendige for at efterkomme artikel 108 i Unionstraktaten?»

Svar:

Art. 108 finder anvendelse på Danmark, uanset om Danmark deltager i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union. For så vidt angår anden del af spørgsmålet henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 9 af 27. marts 1992 fra udvalget. Besvarelsen er tilgået udvalget den 9. april 1992 (L 240 bilag 30).

Spørgsmål nr. 68:

»I artikel 3 slås det fast, at Fællesskabets virke skal indebære »indførelse af foranstaltninger på områderne energi, civilbeskyttelse og turisme. Med henvisning til Udenrigsministeriets notat om samarbejdsrelationer og beslutningstyper (herunder begrebet »foranstaltninger«) (bilag (91.1) 465 og L 240, bilag 1) ønskes det oplyst, om det i praksis betyder, at Fællesskabet kan vedtage direktiver og forordninger på de nævnte områder. I bekræftende fald ønskes det oplyst, hvad retsgrundlaget vil være for beslutninger om civilbeskyttelse og turisme.«

Svar:

Art. 3 i traktaten om Den Europæiske Union indeholder en opregning af Fællesskabets samarbejdsområder. Art. 3 t) går ud på, at medlemslandene i Fællesskabet kan samarbejde på områderne energi, civilbeskyttelse og turisme. I tilknytning hertil er vedtaget en erklæring (erklæring nr. 1). Denne erklæring går ud på, at man på den forudsete regeringskonference i 1996 vil drøfte medtagelse af substansafsnit i Traktaten på de tre nævnte områder, og at det nuværende samarbejde indtil da vil blive videreført på grundlag af de nuværende traktatbestemmelser. Dette betyder, at samarbejdet på de tre nævnte områder indtil videre vil skulle baseres på de bestemmelser, som allerede findes i den eksisterende Traktat, herunder art. 235. Som bekendt er det Kommissionen,

der – når den stiller konkrete forslag til Rådet – samtidig stiller forslag om det retsgrundlag, der i det konkrete tilfælde er tale om.

Spørgsmål nr. 69:

»I bilag (91.1) 465 og L 240, bilag 1, oplyses, at subsidiaritetsprincippet gælder for samtlige tre søjler. Det bedes i denne forbindelse oplyst, om regeringen mener, der er nogen forskel mellem formuleringen i artikel K.3, stk. 2, litra b, og formuleringen af subsidiaritetsprincippet i artikel 3 B. Hvis regeringen kan bekræfte, der er forskel, bedes oplyst, hvilken af de to formuleringer der gælder for vedtagelse af aktioner i søjle 3 (samarbejde om retlige og indre anliggender).«

Svar:

Formuleringen i art. K.3, stk. 2, litra b, er et konkret udtryk for subsidiaritetsprincippet, jf. art. B og art. 3 B. Det er det samme subsidiaritetsprincip, der gælder i alle tre søjler.

Spørgsmål nr. 70:

»Kan regeringen bekræfte, at det er Kommissionen, der i første omgang skal vurdere, hvorvidt målene for en påtænkt handling kan opfyldes tilstrækkelig godt af en medlemsstat? Herunder bedes det oplyst, hvilke kriterier Kommissionen skal lægge til grund for en sådan vurdering.«

Svar:

I første omgang er det Kommissionen, der – når den stiller konkrete forslag til Rådet – tager stilling til subsidiaritetsprincippet, jf. i øvrigt Udenrigsministeriets notat af 13. februar 1992 vedrørende subsidiaritetsprincippet, fremsendt til udvalget samme dato.

Spørgsmål nr. 71:

»I artikel B slås det fast, at Unionens mål skal gennemføres »under iagttagelse af subsidiaritetsprincippet«. Hvad betyder det, at subsidiaritetsprincippet skal iagttages? Herunder ønskes oplyst, hvor forpligtende det er at skulle iagttage.«

Svar:

Formuleringen i art. B går ud på, at subsidiaritetsprincippet finder anvendelse i alle tre